

GADERUMMET



Der lugter ikke særlig godt, gammelt og beskidt. Men det er et tilholdssted for August og Samoht og en masse andre unge, som mangler et sted, hvor de kan føle sig hjemme.

AF: ANNA GRANDT

FOTO: MARIA ROSE THINGSTED OG MALENE HERRMANN PEDERSEN

LAYOUT: ANDREAS TOFTE JØRGENSEN, SEBASTIAN RØPER-PETERSEN OG JAKOB SIBBESEN

Gaderummet ligger på Rådmandsgade på Nørrebro i København. Et gråligt hus med et hegn indtil gården, hvor der hænger en boksepude. Området ligner mest af alt et industri-kvarter. Der er stille, næsten mennesketomt, der kører kun et par biler forbi. Et træværk er overmalet med graffiti.

På Gaderummets hjemmesiden kan man blandt andet læse: »Gaderummet er et døgnåbent sted for gadebørn og andre udstødte eller marginaliserede unge. Det er også et sted for almindelige unge, der er i knibe og nød. De unge som enten ikke har råd til at søge psykolog, eller også har dårlige erfaringer med

det mere etablerede behandlingssystem. Det er stedets politik, at der specielt skal være plads til unge, der ikke har andre steder at være. De unge er tit udelukkede fra sammenhænge, hvor de føler sig hjemme.«

Lidt for mange joints

I det store fællesrum mærker man hurtigt, at mange er påvirket af hash. Rummet er halvtåget, alt for lidt luft. Musikken er høj, men stemningen er hyggelig. I rummet ved siden af, kun adskilt af en tynd

væg og en åbning i væggen, ligger et par stykker på sofaen og sover helt uforstyrret.

På Gaderummet bor der ca. 20 faste beboer, og så er der dem, der kommer for at få varmen, slappe af, spille på computer og for at få sig en snak med vennerne. Mange kommer til Gaderummet uden en fremtid, men går derfra med en i hånden. Og selvom de ikke har brug for hjælp mere, kommer de igen, for at give et nap med, snakke med de andre og give støtte til hinanden.



August er 29 år og har været stofmisbruger, siden han var 17 år. Han er en af de faste brugere i Gaderummet. Han er født på Island, og han begyndte allerede at ryge hash i de tidlige teenageår. Inden han flyttede til Danmark, boede han i Sverige og sad i fængsel, var på afvænnings og begyndte at tage stoffer igen. Nu bor han så i Gaderummet, hvor han har en køjeseng at sove i, og hvor han deler sovesal med 12 andre unge.

»Gaderummet er et godt sted at blive stoffri,« siger han, mens sveden pibler fra hans pande. Måske er det, fordi han går sin historie igennem igen, men det er tydeligt, at han gerne vil dele den med andre.

For August har det været svært at komme ud af afvænnings og starte på en frisk igen. Han slipper de faste rammer og er bange for at få et tilbagefald. Der er ikke den støtte at hente uden for afvænningscenteret, som der er på afvænningscenteret, men alligevel siger han: »Man kommer stærkere ud derfra.«

Efter August er kommet til Gaderummet, er livet blevet lysere for ham, og han er ved at komme på ret køl igen.

Alternativ hjælp

Gaderummet startede som en alternativ form for hjælp og i første omgang kun som et rådgivningscenter. I 1983 var der nogle stykker fra psykologcenteret, der startede rådgivningscenteret for mennesker, der havde dårlige erfaringer med psykologer, eller som ikke havde penge til at få hjælp. Igangsætterne havde andre måder at gribe de unges problemer an på, og på den måde fandt de en fælles løsning sammen med den unge. Efter noget tid begyndte de unge at blive i lokalerne, når de havde været til rådgivning, og måske sov de der en enkel nat eller to. Og i 1996 blev det så til det gaderum, det er i dag.

Gaderummet har det hele, dem der gerne vil snakke, dem der ikke vil. Dem der gerne vil have en ven, dem der bare vil skride fra det hele. Dem der tror, der er en mening med livet,

og dem der ikke tror. Derfor er Gaderummet noget særligt. Der er ikke noget, der minder om det andre steder i Danmark, og det gør det unikt. Det har åbent døgnnet rundt, og ingen bliver smidt på porten.

Der skal i al fald meget til, før man smider en person ud, selvom det er sket. Man skal kunne fungere som en gruppe. Det er op til beboerne at afgøre, hvem der skal ud, men de klarer det for det meste godt sammen. Lidt småråberi, og engang i mellem sker det, at de ryger i totterne på hinanden.

Brugerne siger ikke hej til dig, når du kommer som fremmed, og heller ikke farvel, når du går. De ville sikkert helst have, at du går; men du får lov til at blive, og efter de har set dig an, begynder isen også at brydes, og de bliver nysgerrige efter, hvad du laver.

Er du flad, er du stadig velkommen

Gaderummet har ikke altid rådet over de muligheder, som de gør nu. Man skal ikke langt tilbage i tiden, før Gaderummet ikke var accepteret, men nu har de fået et milliontilskud fra staten.

Der er ingen brugerbetaling, og ingen fra personalet har døgnvagter. Brugerne skal vise, at det ikke er noget problem, at de styrer tingene selv, og det kan de faktisk.

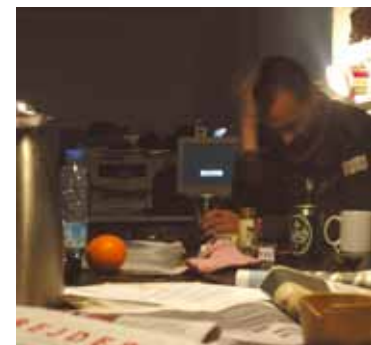
Manden bag det hele hedder Kalle Birck-Madsen. Det er ham, der hele tiden har været der, både ved op- og nedturene. Ham, alle brugerne er glade for. »Kalle er cool nok,« siger Samoht på 39. Han har været bruger af Gaderummet i ca. 4 år.

Kalle er uddannet psykolog og nyder at være der. Han er en utrolig travl mand, men det er der ikke noget at sige til, da alle der kommer i Gaderummet, får tilbudt hjælp af den ene eller anden slags.

Gaderummet har eksisteret i otte år, og sådan skal det forblive, for brugerne har stadig brug for hjælp, selv om tiderne skifter. Vi har alle haft brug for hjælp, og sådan vil det altid være. Man kan nemlig ikke altid klare sig selv.



August, bruger af Gaderummet



Samoht, bruger af Gaderummet

De hårde stoffer er der ikke mange tilbage af, og hvis nogle bliver opdaget med dem, får de tilbudt hjælp.

Der er ikke mange mennesker denne tirsdag formiddag, men man kan stadig mærke, der er liv. Det regner udenfor, der er fugtigt i lokalerne, og der lugter af sødlig røg.

Deler sovesal med 12 andre

Brugerne ser ikke ud til at have travlt, ingen blander sig i, hvad de laver, når de ikke er i Gaderummet. Nogle af ansigterne kender man efterhånden, man kender dem ikke personligt, bare at de må være her af en grund, og der bliver ved med at dukke nye ansigter op.

Kilde: www.gaderummet.dk